

Dziennik Urzędowy L 106

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

18 kwietnia 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 325/2012 z dnia 12 kwietnia 2012 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz kwasu szczawiowego pochodzącego z Indii i Chińskiej Republiki Ludowej 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 326/2012 z dnia 17 kwietnia 2012 r. w sprawie podziału między „dostawy” i „sprzedaż bezpośrednią” krajowych kwot mlecznych ustalonych na rok 2011/2012 w załączniku IX do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 11
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 327/2012 z dnia 17 kwietnia 2012 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1291/2009 w odniesieniu do progu wielkości ekonomicznej oraz liczby gospodarstw przekazujących dane na Słowacji 13
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 328/2012 z dnia 17 kwietnia 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 62/2006 dotyczące technicznej specyfikacji dla interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu aplikacji telematycznych dla przewozów towarowych transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych ⁽¹⁾ 14

- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 329/2012 z dnia 17 kwietnia 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 20

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG
PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2012/197/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 16 kwietnia 2012 r. zmieniająca decyzję 2009/821/WE w odniesieniu do wykazów punktów kontroli granicznej i jednostek weterynaryjnych w systemie TRACES (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 2377) ⁽¹⁾.....** 22

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

2012/198/UE:

- ★ **Decyzja nr 1/2012 Rady Stowarzyszenia UE-Tunezja z dnia 20 lutego 2012 r. w sprawie zmiany art. 15 ust. 7 Protokołu 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej** 28

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 325/2012

z dnia 12 kwietnia 2012 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz kwasu szczawiowego pochodzącego z Indii i Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 1043/2011⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz kwasu szczawiowego pochodzącego z Indii i Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”). Tymczasowe cła antydumpingowe wynosiły od 14,6 % do 52,2 %.
- (2) Postępowanie wszczęto w wyniku skargi złożonej w dniu 13 grudnia 2010 r. przez Europejską Radę ds. Przemysłu Chemicznego (CEFIC) w imieniu Oxaquim S.A. („skarżący”), reprezentującego znaczącą część, w tym przypadku ponad 25 %, łącznej unijnej produkcji kwasu szczawowego.
- (3) Jak wskazano w motywie 9 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.2. DALSZE POSTĘPOWANIE

- (4) Po ujawnieniu zasadniczych faktów i ustaleń, na podstawie których podjęto decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków antydumpingowych („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), kilka zainteresowanych stron przedstawiło oświadczenia pisemne, przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wzięcie udziału w przesłuchaniu. W szczególności jeden producent eksportujący z Indii wystąpił z wnioskiem o przesłuchanie w obecności urzędnika Dyrekcji Generalnej ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron i przesłuchanie takie mu umożliwiono.
- (5) Komisja kontynuowała poszukiwanie informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.
- (6) W motywie 150 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych przedsiębiorstwa chińskie, które jeszcze się nie zgłosiły, ale uważają, że należy ustalić dla nich indywidualną stawkę cła, wezwano do zgłoszenia się w terminie 10 dni od publikacji. Żadne przedsiębiorstwo chińskie tego nie zrobiło.
- (7) Następnie wszystkie strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz kwasu szczawowego pochodzącego z Indii i ChRL i ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi na temat tego ujawnienia ostatecznych ustaleń.
- (8) Rozpatrzono, a w stosownych wypadkach uwzględniono, ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony.

1.3. STRONY ZAINTERESOWANE POSTĘPOWANIEM

- (9) Wobec braku uwag odnoszących się do stron zainteresowanych postępowaniem potwierdza się niniejszym motywy 3–8 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 1.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (10) Produktem objętym postępowaniem jest produkt opisany w motywach 10 i 11 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, tj. kwas szczawiowy w postaci dihydratu (numer CUS 0028635-1 i numer CAS 6153-56-6) lub w postaci bezwodnej (numer CUS 0021238-4 i numer CAS 144-62-7), w roztworze wodnym lub nie, obecnie objęty kodem CN ex 2917 11 00 i pochodzący z Indii i ChRL.
- (11) Istnieją dwa rodzaje kwasu szczawiowego: nierafinowany kwas szczawiowy i rafinowany kwas szczawiowy. Rafinowany kwas szczawiowy, produkowany w ChRL, lecz nieprodukowany w Indiach, wytwarzany jest w procesie oczyszczania nierafinowanego kwasu szczawiowego; celem tego procesu jest usunięcie żelaza, chlorków, śladowych ilości metali i innych zanieczyszczeń.
- (12) Kwas szczawiowy wykorzystywany jest w szeregu zastosowań, na przykład jako czynnik redukujący i środek wybielający, w syntezie farmaceutycznej oraz do produkcji chemikaliów.

2.2. PRODUKT PODOBNY

- (13) W ramach dochodzenia ustalono, że kwas szczawiowy produkowany i sprzedawany na terenie Unii przez przemysł unijny, kwas szczawiowy produkowany i sprzedawany na rynku krajowym w Indiach i ChRL oraz kwas szczawiowy przywożony do Unii z Indii i ChRL mają zasadniczo te same podstawowe cechy fizyczne i chemiczne oraz te same podstawowe zastosowania końcowe.
- (14) Wobec braku uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem lub produktu podobnego potwierdza się niniejszym motywy 10–13 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3. DUMPING

3.1. INDIE

3.1.1. UWAGA WSTĘPNA

- (15) W motywie 14 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja stwierdziła, że jeden indyjski producent eksportujący nie może zostać uznany za stronę współpracującą, a zatem ustalenia dotyczące tego przedsiębiorstwa dokonane zostały na podstawie dostępnych faktów, jak określono w art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (16) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń temu przedsiębiorstwu (Star Oxochem Pvt. Ltd) przedstawiło ono dodatkowe wytłumaczenia i wyjaśnienia odnoszące się do informacji wcześniej przez nie przedłożonych w dochodzeniu. Wystąpiło ono również z wnioskiem o przesłuchanie przez Komisję i przez rzecznika praw stron z Dyrekcji Generalnej ds. Handlu. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że ze względu na to, iż przedstawiło ono odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu, i biorąc pod uwagę fakt, że służby Komisji złożyły wizytę na terenie przedsiębiorstwa, jak również w świetle obecnie przekazanych wytłumaczeń i wyjaśnień nie byłoby właściwe dalsze traktowanie go jako producenta eksportującego, który w żaden sposób nie współpracował w dochodzeniu.

- (17) W związku z powyższym, zwłaszcza z uwagi na przekazane dodatkowe wytłumaczenia i wyjaśnienia, służby Komisji uważają, że mogą częściowo wykorzystać pierwotne informacje, a mianowicie dane dotyczące cen eksportowych, ponieważ zostały one uznane za wiarygodne. Z powyższych względów wynika, że tymczasowe ustalenia przedstawione w motywie 14 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają tylko częściowo utrzymane, zaś ustaleń dotyczących tego przedsiębiorstwa dokonuje się częściowo na podstawie dostępnych faktów, a częściowo na podstawie jego własnych cen eksportowych zgodnie z art. 18 ust. 1 i 3 rozporządzenia podstawowego.

3.1.2. WARTOŚĆ NORMALNA

- (18) Nie przedstawiono uwag odnośnie do metodyki obliczania wartości normalnej dla Indii. Potwierdza się zatem ustalenia odnoszące się do współpracującego przedsiębiorstwa, zawarte w motywach 15–18 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (19) W odniesieniu do Star Oxochem i biorąc pod uwagę powyższe ustalenia (motywy 16–17), wartość normalną ustalono w oparciu o dostępne fakty na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Wartość normalna dla tego przedsiębiorstwa opierała się zatem na średniej ważonej z reprezentatywnej części sprzedaży krajowej drugiego współpracującego przedsiębiorstwa (Punjab Chemicals).

3.1.3. CENA EKSPORTOWA

- (20) Wobec braku uwag potwierdza się przedstawioną w motywie 19 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych metodę ustalenia ceny eksportowej w odniesieniu do Punjab Chemicals.
- (21) W świetle wniosków przedstawionych powyżej w motywach 16–17 cena eksportowa dla Star Oxochem ustalona jest, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, na podstawie cen faktycznie zapłaconych przez niezależnych klientów lub należnych z ich strony za produkt objęty postępowaniem w ramach wywozu do Unii.

3.1.4. PORÓWNANIE

- (22) Wobec braku uwag odnoszących się do porównania wartości normalnej i cen eksportowych potwierdza się motywy 20 i 21 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, jeśli chodzi o współpracującego producenta Punjab Chemicals.
- (23) W odniesieniu do Star Oxochem dokonano dostosowań zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego w oparciu o zweryfikowane i uwzględnione różnice dotyczące Punjab Chemicals.

3.1.5. MARGINES DUMPINGU

- (24) Jeżeli chodzi o współpracującego producenta, nie zgłoszono uwag co do tymczasowych ustaleń Komisji. Potwierdza się zatem margines dumpingu określony w motywach 22 i 23 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (25) W odniesieniu do Star Oxochem i mając na uwadze powyższe okoliczności, margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, wynosi 31,5 %.

- (26) Ze względu na niski poziom współpracy ze strony Indii (poniżej 80 %) uznano tymczasowo, że najważniejszą metodą ustalenia ogólnokrajowego marginesu dumpingu jest przyjęcie za podstawę transakcji o najwyższym poziomie dumpingu przeprowadzonej przez współpracującą stronę. Transakcja ta nie jest wyjątkowa ani pod względem ilości, ani ceny, dlatego uznaje się ją za reprezentatywną próbę dającą sensowny i proporcjonalny wynik w stosunku do marginesu dumpingu ustalonego dla współpracującego producenta.
- (27) Z uwagi na powyższe okoliczności potwierdza się ustalenia zawarte w motywach 24 i 25 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (28) Na tej podstawie ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące w odniesieniu do Indii:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Punjab Chemicals and Crop Protection Limited	22,8 %
Star Oxochem Pvt. Ltd	31,5 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	43,6 %

3.2. CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA

3.2.1. TRAKTOWANIE NA ZASADACH RYNKOWYCH („MET”)/INDYWIDUALNE TRAKTOWANIE („IT”)

- (29) Jak przedstawiono w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, jedna grupa przedsiębiorstw chińskich złożyła wniosek o MET lub, w razie nieprzyznania MET, o IT, natomiast inna grupa przedsiębiorstw chińskich złożyła jedynie wniosek o IT. Jak podano w motywach 26–32 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wniosek o MET został odrzucony, natomiast obu grupom przedsiębiorstw przyznano tymczasowo IT.
- (30) Nie przedstawiono uwag odnośnie do tych tymczasowych ustaleń i potwierdza się niniejszym motywy 26–32 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.2.2. PAŃSTWO ANALOGICZNE

- (31) Nie otrzymano uwag na temat tymczasowego wyboru państwa analogicznego. Potwierdza się zatem motywy 33–34 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.2.3. WARTOŚĆ NORMALNA

- (32) W rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych wyjaśniono, że Komisja ustaliła odrębne wartości normalne zarówno dla nierafinowanego, jak i rafinowanego kwasu szczawiowego. Podczas gdy wartość normalną dla nierafinowanego kwasu szczawiowego określono w oparciu o wartość normalną ustaloną dla Indii, wartość normalną dla rafinowanego kwasu szczawiowego, który nie jest produkowany w Indiach, skonstruowano na podstawie kosztów produkcji indyjskiego nierafinowanego kwasu szczawiowego, dostosowanych poprzez podwyższenie

ich o 12 %, aby uwzględnić dodatkowe koszty produkcji, a także koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk.

- (33) Obaj współpracujący producenci z Chin kwestionowali podwyżkę o 12 % w celu uwzględnienia dodatkowych kosztów produkcji, twierdząc, że te dodatkowe koszty nie zostały nigdy zweryfikowane przez Komisję i wydają się po prostu przybliżonym szacunkiem w oparciu o metodykę, której nie ujawniono im w chwili ujawnienia tymczasowych ustaleń. Jeden z producentów eksportujących twierdził, że oszacował dodatkowe koszty produkcji jedynie na 5 %, chociaż nie poparł tego twierdzenia żadnymi potwierdzającymi dowodami.

- (34) Zwraca się uwagę na fakt, że podwyżkę tę ustalono na podstawie informacji przedstawionych przez samych współpracujących chińskich producentów eksportujących. Po pierwsze, zauważa się, że to samo przedsiębiorstwo, które obecnie utrzymuje, iż dodatkowe koszty produkcji wynoszą jedynie około 5 %, pierwotnie wprost wspominało o dodatkowych kosztach wynoszących 10–15 % w swym formularzu wniosku o MET/IT. Po drugie, podczas wizyt weryfikacyjnych na terenie przedsiębiorstw obaj współpracujący producenci potwierdzili, że dodatkowe koszty produkcji rafinowanego kwasu szczawiowego w porównaniu z nierafinowanym kwasem szczawiowym mieszczą się w przedziale 10–12 %. Po trzecie, ten wynoszący 10–12 % poziom dodatkowych kosztów produkcji znalazł również potwierdzenie w obliczeniach przeprowadzonych przez przemysł unijny. Z uwagi na informacje przedstawione przez współpracujących producentów podwyżkę wynoszącą 12 % uznano za właściwą.

- (35) Zatem wobec braku udokumentowanych informacji lub potwierdzających dowodów uzasadniających mniejszą podwyżkę potwierdza się niniejszym ustalenia zawarte w motywach 35–37 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.2.4. CENA EKSPORTOWA

- (36) Obu producentom eksportującym z ChRL przyznano IT, dlatego ich ceny eksportowe określono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen rzeczywiście zapłaconych przez pierwszego niezależnego klienta w Unii lub należnych z jego strony.

- (37) Wobec braku uwag odnoszących się do ceny eksportowej potwierdza się niniejszym motyw 38 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.2.5. PORÓWNANIE

- (38) Jeden ze współpracujących producentów twierdził, że kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych i administracyjnych jego powiązanego przedsiębiorstwa handlowego oraz prowizji nie należy odejmować od ceny eksportowej w drodze dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Producent ten stwierdził, że bezpośrednie koszty sprzedaży jego powiązanego przedsiębiorstwa handlowego zostały już odjęte od ceny eksportowej w celu uzyskania ceny *ex-works* dla porównania z wartością normalną ustaloną na tej samej podstawie.

- (39) Producent utrzymywał, że posiada całościowy udział w swym powiązanym przedsiębiorstwie handlowym, które z uwagi na strategię rozdziału zysków z wywozu w obrębie grupy nie pobiera żadnych prowizji. Ponadto według tego producenta pozostałe koszty sprzedaży oraz koszty ogólne i administracyjne stanowiły łączne koszty prowadzenia przedsiębiorstwa i nie były kosztami bezpośrednio związanymi ze sprzedażą, a zatem nie należy ich odejmować od ceny eksportowej.
- (40) Artykuł 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego stanowi, że prowizje należy rozumieć jako obejmujące narzut uzyskiwany przez przedsiębiorstwo handlowe, jeżeli funkcje takiego przedsiębiorstwa handlowego są podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Jest zatem nieistotne, czy prowizja została rzeczywiście zapłacona, czy też nie. Znaczenie ma to, czy przedsiębiorstwo handlowe odsprzedało towary z narzutem i czy funkcje przedsiębiorstwa handlowego były podobne do funkcji przedstawiciela.
- (41) Dowody w aktach sprawy, uzyskane przed inspekcją przedsiębiorstwa handlowego i w jej trakcie, wskazują na to, że w OD przedsiębiorstwo handlowe sprzedawało kwas szczawiowy produkowany przez powiązanego producenta klientowi w UE. W tym samym czasie producent również dokonywał wywozu bezpośrednio do tego samego klienta w UE. Powiązane przedsiębiorstwo handlowe wykonywało zatem tę samą pracę co producent, za pośrednictwem innego personelu w innym biurze w innym mieście, ponosząc w ten sposób własne koszty, które są odzwierciedlone w jego cenie eksportowej.
- (42) Z dowodów w aktach sprawy wynika również jasno, że przedsiębiorstwo handlowe kupowało wywożone towary od powiązanego producenta eksportującego i odsprzedało je z narzutem, we własnym imieniu, po przeprowadzeniu na własną rękę negocjacji cenowych z niezależnym klientem końcowym.
- (43) Zgromadzono również dowody dotyczące pełnienia przez przedsiębiorstwo handlowe funkcji przedstawiciela. Dowody te wskazują po pierwsze, że producent sprzedał znaczne ilości produktu objętego postępowaniem bezpośrednio do UE, jak również dokonał wywozu do UE za pośrednictwem swego powiązanego przedsiębiorstwa handlowego. Jedynie około jedna trzecia sprzedaży do UE dokonana została za pośrednictwem tego powiązanego przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo handlowe odsprzedało również kwas szczawiowy pochodzący od innych niepowiązanych producentów. Z dowodów w aktach sprawy wynika, że ponad połowa zakupionego przez przedsiębiorstwo handlowe kwasu szczawiowego pochodziła od niepowiązanych dostawców, a mniej niż połowa – od jego powiązanego producenta.
- (44) Przedsiębiorstwa handlowego nie można zatem było uznać za wewnętrzny dział sprzedaży eksportowej producenta eksportującego pomimo związków łączących je z producentem eksportującym.
- (45) Z przedłożonych i zweryfikowanych dowodów wynika również jasno, że przedsiębiorstwo handlowe płaci za towary dostarczone przez powiązanego producenta eksportującego, dopiero gdy zapłaci mu klient w UE. Ryzyko finansowe ponosi zatem producent, a nie przedsiębiorstwo handlowe.
- (46) W związku z tym uznano, że przedsiębiorstwo handlowe pełni funkcje podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Odrzuca się zatem twierdzenie, zgodnie z którym nie należy dokonywać dostosowania ze względu na prowizje na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i).
- (47) Nie można również przyjąć twierdzenia, zgodnie z którym nie należy brać pod uwagę kosztów sprzedaży oraz kosztów ogólnych i administracyjnych, ponieważ nie obejmują one bezpośrednich kosztów sprzedaży. Takie ogólne koszty mają wpływ na strukturę kosztów przedsiębiorstwa i dlatego wpływają na cenę eksportową. Część tych kosztów odjęto zatem od ceny eksportowej, aby umożliwić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową *ex-works*. Powyższe twierdzenie zostaje odrzucone.
- (48) Prowizję ustalono na podstawie marży zysku niepowiązanego importera unijnego, a nie rzeczywistego narzutu przedsiębiorstwa handlowego, który był znacznie wyższy. Taką metodę uznano za właściwszą, ponieważ podstawę rzeczywistego narzutu stanowiłyby wewnętrzne ceny transferowe nieodzwierciedlające rzeczywistych warunków rynkowych.
- (49) Wobec braku innych uwag odnoszących się do porównania wartości normalnej i ceny eksportowej potwierdza się niniejszym motywy 39–44 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2.6. MARGINESY DUMPINGU

Dla współpracujących producentów eksportujących

- (50) Jedna grupa producentów eksportujących twierdziła, że należy ustalić indywidualne marginesy dumpingu osobno dla nierafinowanego i rafinowanego kwasu szczawiowego. Producenci ci utrzymywali, że pomimo iż marginesy dumpingu ustalono na podstawie porównania, dla poszczególnych typów produktu, średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową produktu objętego postępowaniem, ustalono jeden wspólny margines dumpingu dla obu typów kwasu szczawiowego. Twierdzili oni, że właściwsze byłoby ustalenie marginesu dumpingu dla każdego typu kwasu szczawiowego, ponieważ grupa składa się z dwóch przedsiębiorstw produkujących, z których jedno produkuje rafinowany kwas szczawiowy, a drugie – nierafinowany kwas szczawiowy.
- (51) Nierafinowany kwas szczawiowy można zastąpić rafinowanym kwasem szczawiowym. Oba typy kwasu szczawiowego objęte są tym samym kodem CN, a poszczególnych typów nie da się łatwo odróżnić. Czystość kwasu szczawiowego jest taka sama, różnica tkwi w poziomach innych produktów w pozostającym produkcie „odpadowym”. Ponieważ oba typy mieszczą się w definicji produktu objętego postępowaniem, zgodnie ze zwykłą praktyką ustalono jeden margines dumpingu. Ze względu na znaczną różnicę cenową między oboma typami i trudności związane z ich odróżnieniem indywidualne marginesy dumpingu dla rafinowanego i nierafinowanego kwasu szczawiowego zwiększałyby ryzyko obchodzenia

środków. Odrzuca się wniosek o ustalenie indywidualnych marginesów dumpingu dla rafinowanego i nierafinowanego kwasu szczawiowego i potwierdza się marginesy dumpingu ustalone w motywach 45 i 46 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

- (52) Ta sama grupa producentów eksportujących zakwestionowała ponadto różne marginesy dumpingu ustalone dla dwóch grup producentów eksportujących z ChRL i zażądała wyjaśnienia metodyki obliczeń i klasyfikacji rafinowanego i nierafinowanego kwasu szczawiowego z uwagi na stwierdzoną różnicę marginesów dumpingu między dwiema grupami eksporterów.
- (53) Zastosowano tę samą metodykę odnośnie do obu grup producentów eksportujących z ChRL, a średnia ważona cena eksportowa produktu objętego postępowaniem obejmuje zarówno rafinowany, jak i nierafinowany kwas szczawiowy. Wyjaśnienie różnych marginesów dumpingu opiera się zatem po prostu na odpowiednim udziale wywozu poszczególnych typów, zważywszy, że rafinowany kwas szczawiowy jest zwykle sprzedawany po wyższej cenie niż nierafinowany.
- (54) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, wynoszą:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Shandong Fengyuan Chemicals Stock Co., Ltd i Shandong Fengyuan Uranus Advanced Material Co., Ltd	37,7 %
Yuanping Changyuan Chemicals Co., Ltd	14,6 %

Dla wszystkich pozostałych niewspółpracujących producentów eksportujących

- (55) Wobec braku innych uwag odnoszących się do marginesów dumpingu potwierdza się niniejszym motywami 47–48 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (56) Na tej podstawie ogólnokrajowy poziom dumpingu ustala się ostatecznie na 52,2 % ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem i potwierdza się niniejszym motywem 49 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. SZKODA

4.1. PRODUKCJA UNIJNA I PRZEMYSŁ UNIJNY

- (57) Pewien producent eksportujący twierdził, że odniesienie do dwóch producentów unijnych stanowiących przemysł unijny w motywach 50 i 51 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych (skarżącego i drugiego niewspółpracującego producenta) nie odzwierciedla właściwie sytuacji w zakresie wskaźników makroekonomicznych. Utrzymywano także, że dane dotyczące niewspółpracującego producenta, jak również dane pochodzące od trzeciego producenta unijnego, który wstrzymał produkcję kwasu szczawiowego, należy pominąć i nie powinno się ich uwzględniać w niektórych makroekonomicznych (zob. motywami 72, 74 i 78 rozporządzenia w sprawie ceł

tymczasowych). Po pierwsze, potwierdza się niniejszym, że wbrew temu, co zostało stwierdzone w motywach 50 i 51 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w rzeczywistości w okresie badanym było w Unii trzech producentów produktu objętego postępowaniem stanowiących przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, którzy tym samym reprezentują 100 % produkcji unijnej. Po drugie, odrzuca się twierdzenie, że dane dotyczące niewspółpracującego producenta i trzeciego producenta unijnego, który zaprzestał działalności w 2008 r., należy pominąć, ponieważ poprawne jest uwzględnienie do celów analizy szkody wszystkich znanych danych związanych z okresem badanym, aby uzyskać obraz sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego w oparciu o najpełniejsze informacje, zgodnie z zaleceniami zawartymi w art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

- (58) Ten sam producent eksportujący utrzymywał również, że powodów, dla których wspomniany trzeci producent zaprzestał produkcji produktu podobnego, nie zbadano odpowiednio podczas dochodzenia. Sprawa ta była jednak badana podczas dochodzenia i przedsięwzięcie to po prostu powołało się na fakt zaprzestania przez nie produkcji produktu podobnego „z przyczyn wewnętrznych” bez podania żadnych dodatkowych wyjaśnień. Ponadto jeden producent eksportujący zgodził się z tym wyjaśnieniem i twierdził, że decyzja o wstrzymaniu produkcji nie była spowodowana domniemanymi praktykami dumpingowymi ze strony producentów eksportujących w Chinach, zaprzeczając w ten sposób informacjom udostępnionym przez skarżącego w niepoufnej wersji skargi, w której stwierdzono, że „[przedsiębiorstwo] zaprzestało raz na zawsze produkcji, zamykając fabrykę z powodu agresywnego dumpingu ze strony Chin i Indii”. Ten producent eksportujący nie przedstawił jednak żadnych innych informacji odnoszących się do domniemanych danych dotyczących produkcji związanych ze wspomnianym trzecim producentem unijnym. Kwestia ta nie pomniejsza zatem znaczenia faktu, że dane związane z tym trzecim producentem unijnym mogły zostać użyte w obecnym dochodzeniu.

- (59) Inny producent eksportujący dowodził, że minimalny próg umożliwiający wystąpienie ze skargą przy wszczęciu postępowania nie został odpowiednio ujawniony i w rzeczywistości nie został osiągnięty. Jak wspomniano w motywie 2 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, skarżący reprezentował ponad 25 % łącznej produkcji unijnej kwasu szczawiowego, a żaden producent wyrażający sprzeciw nie zgłosił się przed wszczęciem dochodzenia. Notę informacyjną udostępniono w niepoufnych aktach zawierających streszczenie wyników badania zdolności do wystąpienia ze skargą, przeprowadzonego na etapie wszczęcia postępowania. Ponadto analiza szkody dokonana na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego obejmowała znaczącą część przemysłu unijnego.

- (60) Wobec braku innych uwag dotyczących definicji produkcji unijnej i przemysłu unijnego potwierdza się niniejszym motywami 50 i 51 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, z zastrzeżeniem wyjaśnienia powyżej w motywie 57.

4.2. OKREŚLENIE WŁAŚCIWEGO RYNKU UNIJNEGO

- (61) Pewien producent eksportujący twierdził, że przeznaczenia kwasu szczawiowego na użytek własny nie należy uwzględniać przy ustalaniu niektórych wskaźników szkody i w każdym przypadku należy stosować takie samo spójne podejście do wszystkich wskaźników szkody. Podział dokonany między rynkiem sprzedaży wewnętrznej a wolnym rynkiem został jednak wyjaśniony w motywach 52, 53 i 55 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i zgodnie z rozporządzeniem podstawowym, a w analizie położono nacisk przede wszystkim na wolny rynek, mimo że zarówno przeznaczenie na wolny rynek, jak i na użytek własny uwzględniono do celów określenia niektórych wskaźników szkody, jak wskazano w motywie 55. Niektóre wskaźniki szkody rzeczywiście można badać jedynie w związku z wykorzystaniem produktu podobnego na wolnym rynku, ponieważ ze względu na sam charakter sprzedaży wewnętrznej wskaźniki takie mogą ulec zniekształceniu z powodu związku łączącego sprzedawcę i nabywcę. Powyższe twierdzenie zostaje zatem odrzucone.
- (62) Wobec braku innych uwag dotyczących określenia właściwego rynku unijnego potwierdza się niniejszym motywy 52–55 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.3. KONSUMPCJA W UNII

- (63) Wobec braku uwag dotyczących konsumpcji w Unii potwierdza się niniejszym motywy 56–58 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5. PRZYWÓZ Z PAŃSTW, KTÓRYCH DOTYCZY POSTĘPOWANIE

5.1. ŁĄCZNA OCENA SKUTKÓW PRZYWOZU OBJĘTEGO POSTĘPOWANIEM

- (64) Wobec braku uwag dotyczących łącznej oceny skutków przywozu objętego postępowaniem niniejszym potwierdza się motywy 59–62 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2. WIELKOŚĆ I UDZIAŁ W RYNKU PRZYWOZU PO CENACH DUMPINGOWYCH Z PAŃSTW, KTÓRYCH DOTYCZY POSTĘPOWANIE

- (65) Wobec braku uwag dotyczących wielkości i udziału w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, niniejszym potwierdza się motywy 63 i 64 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.3. CENA PRZYWOŻONYCH TOWARÓW DUMPINGOWYCH I PODCIĘCIE CENOWE

- (66) Jak wspomniano w motywie 144 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przy obliczaniu marginesu szkody średnie ceny importowe współpracujących producentów eksportujących z ChRL i Indii zostały odpowiednio dostosowane w celu uwzględnienia kosztów przywozu i należności celnych. Pewien producent eksportujący utrzymywał jednak, że przy obliczaniu marginesu szkody Komisja nie uwzględniła w pełni

wynoszącej 6,5 % różnicy odpowiadającej zwykłej stawce cła. Twierdzenie to uznano za uzasadnione i odpowiednio poprawiono obliczenia marginesu szkody w odniesieniu do tego producenta eksportującego, jak również w odniesieniu do pozostałych producentów eksportujących. Nie miało to jednak wpływu na proponowane środki ostateczne wskazane poniżej w motywie 87.

- (67) Wobec braku innych uwag dotyczących ceny przywożonych towarów dumpingowych i podcięcia cenowego niniejszym potwierdza się motywy 65–68 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6. SYTUACJA GOSPODARCZA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (68) Jak wspomniano powyżej w motywie 57, pewien producent eksportujący twierdził, że danych związanych z trzecim producentem unijnym, który zaprzestał produkcji kwasu szczawiowego w 2008 r., nie należało uwzględniać w niektórych makrowskaźnikach (zob. motywy 72, 74 i 78 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych). Rzeczywiście jest jednak w Unii trzech producentów produktu podobnego stanowiących przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, reprezentujących 100 % produkcji unijnej w całym okresie badanym, mimo że jeden producent zaprzestał produkcji kwasu szczawiowego przed OD. Odrzuca się twierdzenie, że dane dotyczące trzeciego producenta unijnego, który zaprzestał działalności w 2008 r., należy pominąć, ponieważ poprawne jest uwzględnienie do celów ustalenia sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego wszystkich danych dotyczących produkcji związanych z okresem badanym.

- (69) Ten sam producent eksportujący utrzymywał, że niezależnie od domniemanego błędu wspomnianego powyżej w motywie 66 nie zgadzają się dane dotyczące liczby zatrudnionych, płac rocznych ogółem i średniego kosztu pracy na pracownika w tabeli 6 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Tenże producent eksportujący nie podał jednak właściwej liczby, stwierdzając, że średnie płace wzrosły o 21 %, bowiem faktyczny wzrost wynosi 19 %.

- (70) Jeśli chodzi o kryzys gospodarczy, w motywach 95–97 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych jasno pokazano, że pomimo spadku konsumpcji nadal zwiększał się udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, co miało negatywny wpływ na różne wskaźniki szkody, takie jak wielkość sprzedaży, zatrudnienie, zdolność produkcyjna i udział w rynku.

- (71) Wobec braku uwag dotyczących motywów 69–94 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych niniejszym potwierdza się te motywy.

7. WNIOSKI DOTYCZĄCE SZKODY

- (72) Pewien producent eksportujący utrzymywał, że wbrew ustaleniom tymczasowym przemysł unijny nie poniósł istotnej szkody. Twierdził on, że ogólnie biorąc, negatywne tendencje dotyczące przemysłu unijnego spowodowane były skutkami kryzysu gospodarczego w 2008 r. i błędnym włączeniem informacji związanych z trzecim

producentem unijnym, który zaprzestał produkcji w 2008 r., co przyczyniło się do zniekształconego przedstawienia sytuacji dotyczącej szkody. Jednak jak wspomniano powyżej, włączenie trzeciego producenta uznano za słuszne, a udział w rynku państw, których dotyczy postępowanie, nadal wzrastał pomimo kryzysu.

- (73) Niniejszym potwierdza się zatem wnioski zawarte w motywach 94–98 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którymi przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

8. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (74) Jeden producent eksportujący stwierdził, że włączenie danych związanych z trzecim producentem unijnym, który zaprzestał produkcji kwasu szczawiowego w 2008 r., zniekształciło wnioski tymczasowe w zakresie analizy związku przyczynowego, która powinna się opierać wyłącznie na danych dotyczących obecnych producentów. Podobnie jak powyżej w przypadku analizy szkody, uznano, że jest odwrotnie – niewłączenie tego trzeciego producenta zniekształciłoby wnioski w odniesieniu do produktu podobnego. Jednak jak wspomniano powyżej w motywie 57, odpowiednie dane dotyczące tego przedsiębiorstwa należy uwzględnić w analizie sytuacji przemysłu unijnego, a zatem odrzucić się przedmiotowe twierdzenie.
- (75) Jeden producent eksportujący utrzymywał, że ponieważ wielkość przywozu po cenach dumpingowych wzrosła w tym samym czasie, w którym sytuacja przemysłu unijnego pod względem rentowności uległa poprawie, przywóz po cenach dumpingowych nie mógł być główną przyczyną szkody. Ta niewielka poprawa w zakresie rentowności nie pomniejsza jednak znaczenia wniosku, zgodnie z którym ogólna rentowność była bardzo niska, niższa niż zwykły zysk wynoszący 8 %. Ponadto pomimo tego, że konsumpcja znacznie wzrosła w 2008 r. i ponownie w OD, w okresie badanym przemysł unijny stracił 9 % udziału w rynku na rzecz przywozu z Chin.
- (76) Inny producent eksportujący utrzymywał, że z dostępnych informacji wynika, iż przemysł unijny osiągnął w OD zysk bardzo zbliżony do zysku docelowego wynoszącego 8 %. Ponieważ informacje dotyczące zysku odnoszą się tylko do jednego producenta unijnego, nie można opublikować dokładnych poziomów zysku. Jednakże jak stwierdzono w motywie 88 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, skarżący wypracował niewielki zysk w OD, po tym jak poniósł straty w 2009 r. Przepuszczenia, zgodnie z którymi wspomniany producent eksportujący wnioskował, że zysk w OD był rzekomo zbliżony do zysku docelowego, były w istocie błędne, ponieważ nie uwzględniono w nich istotnych danych finansowych i produkcyjnych skarżącego, których nie można było ujawnić ze względów poufności. Poziom zysku skarżącego został dokładnie zweryfikowany, również podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu, w wyniku czego zarzuty, że zysk osiągnięty w OD był bardzo zbliżony do zysku docelowego, uznano za błędne.
- (77) Wobec braku innych uwag dotyczących związku przyczynowego niniejszym potwierdza się motywy 99–122 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

9. INTERES UNII

- (78) Dwóch importerów utrzymywało, że przedmiotowe środki mogą doprowadzić do niedoborów kwasu szczawiowego w UE. Przemysł unijny rzekomo nie może zaspokoić unijnego popytu na kwas szczawiowy.
- (79) W dochodzeniu ujawniono, że w OD skarżący miał wolne moce produkcyjne. Ponadto skarżący stwierdził, że obecnie zwiększa produkcję, mimo że – ponieważ produkcja produktu objętego postępowaniem opiera się na reakcjach chemicznych – zwiększenie wykorzystania mocy produkcyjnych wymaga pewnego czasu. W oparciu o dane dotyczące konsumpcji unijnej i całkowitych unijnych mocy produkcyjnych można jednak uznać, że skarżący jest w stanie zaspokoić łączny unijny popyt na nierafinowany kwas szczawiowy, gdy tylko zbliży się do pełnego wykorzystania mocy produkcyjnych. Jeśli chodzi o rafinowany kwas szczawiowy, przypomina się, że większość rafinowanego kwasu szczawiowego wykorzystywana jest do wytwarzania produktów, które następnie są wywożone, zatem użytkownicy mogą działać w systemie uszlachetniania czynnego. Ponadto główny chiński eksporter rafinowanego kwasu szczawiowego to przedsiębiorstwo podlegające najniższemu zaproponowanemu cłu (14,6 %).
- (80) Skarżący utrzymywał również, że światowy rynek (nierafinowanego) kwasu szczawiowego jest zdominowany przez producentów chińskich, którzy ustalają poziom cen tego produktu. Obecnie producenci chińscy są bardziej zaabsorbowani własnym rynkiem krajowym i nie można wykluczyć, że wobec braku środków antydumpingowych i prawdopodobnego zniknięcia jedyne pozostałego unijnego producenta nierafinowanego kwasu szczawiowego użytkownicy w UE mieliby do czynienia z problemami w zakresie bezpieczeństwa dostaw, potencjalnie przejawiającymi się ciągłymi niedoborami i oligopolistycznymi cenami.
- (81) Inny importer/użytkownik, działający w innym niż poprzednio wymieniony segmencie rynku niższego szczebla, twierdził, że istnienie środków tymczasowych miało negatywny wpływ na rentowność jego własnych produktów, dla których kwas szczawiowy jest głównym surowcem, jednak nie przedstawił żadnych dodatkowych szczegółów. Przedsiębiorstwo to zostało zaproszone do wzięcia udziału w przesłuchaniu w celu sprecyzowania tych obaw i przedstawienia dowodów, jednak nie odpowiedziało ono na zaproszenie. Zarzutów tych nie można było zatem zweryfikować.
- (82) Wobec braku innych uwag dotyczących interesu Unii potwierdza się niniejszym motywy 123–139 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

10. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

10.1. POZIOM USUWAJĄCY SZKODĘ

- (83) Jak wspomniano powyżej w motywie 66, pewien producent eksportujący utrzymywał, że przy obliczaniu

marginesu szkody Komisja nie uwzględniła wynoszącej 6,5 % różnicy odpowiadającej zwykłej stawce cła. Twierdzenie to uznano za częściowo słuszne, ponieważ w odniesieniu do pewnego przywozu towarów dostarczonych klientowi w UE po oceniu cło zostało niedoszacowane. Poprawiono zatem odpowiednio marginesy szkody, co nie miało jednak znacznego wpływu na proponowane środki ostateczne (zob. motyw 87 poniżej).

- (84) W świetle wniosków dotyczących Star Oxochem ustalono również margines szkody dla tego producenta eksportującego w oparciu o taką samą metodę obliczeń jak w motywach 142–144 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

Nazwa przedsiębiorstwa/grupy	Margines szkody (%)	Margines dumpingu (%)	Cło tymczasowe (%)	Proponowane cło (%)
Indie				
Punjab Chemicals and Crop Protection Limited (PCCPL)	38,9	22,8	22,8	22,8
Star Oxochem Pvt. Ltd	32,3	31,5	43,6	31,5
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	47,9	43,6	43,6	43,6
ChRL				
Shandong Fengyuan Chemicals Stock Co., Ltd i Shandong Fengyuan Uranus Advanced Material Co., Ltd	53,3	37,7	37,7	37,7
Yuanping Changyuan Chemicals Co., Ltd	18,7	14,6	14,6	14,6
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	63,5	52,2	52,2	52,2

- (88) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw, określone w niniejszym rozporządzeniu, zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z Indii i ChRL i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (89) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji ⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi

- (85) Wobec braku uwag dotyczących poziomu usuwającego szkodę potwierdza się niniejszym motywy 145–148 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

10.2. FORMA I POZIOM CEŁ

- (86) W świetle powyższych wniosków i zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na poziomie ustalonych marginesów dumpingu, ponieważ w przypadku wszystkich producentów eksportujących objętych postępowaniem ustalono, że margines szkody jest wyższy od marginesu dumpingu.
- (87) W związku z powyższym ustalone marginesy dumpingu i szkody są następujące:

informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją oraz sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie następnie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.

- (90) Wszystkie strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz kwasu szczawowego pochodzącego z ChRL i Indii. Oprócz tego stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem ostatecznych ustaleń.
- (91) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały należycie uwzględnione. Żadna z nich nie wpłynęła na zmianę ustaleń dochodzenia.
- (92) Aby zapewnić prawidłowe stosowanie ceł antydumpingowych, poziom cła rezydualnego powinien mieć zastosowanie nie tylko wobec eksporterów niewspółpracujących, ale także wobec tych przedsiębiorstw, które nie dokonywały żadnego wywozu podczas OD. Jednakże te ostatnie przedsiębiorstwa, jeżeli spełniają wymagania art. 11 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia podstawowego,

⁽¹⁾ European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H, Office: N105 04/092
1049 Bruxelles/Brussel,
BELGIQUE/BELGIË

wzywa się do złożenia wniosku o dokonanie przeglądu, na podstawie tego artykułu, w celu indywidualnego zbadania ich sytuacji.

10.3. OSTATECZNE POBRANIE CEŁ TYMCZASOWYCH

- (93) W świetle ustalonych wielkości marginesów dumpingu oraz poziomu szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu uznaje się za konieczne dokonanie ostatecznego pobrania, do wysokości kwoty ostatecznie nałożonego cła, kwot zabezpieczonych w postaci tymczasowego cła antidumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych. Jeżeli cła ostateczne są niższe od ceł tymczasowych, zabezpieczona tymczasowo kwota przekraczająca ostateczną stawkę ceł antidumpingowych powinna zostać zwolniona.

11. ZOBOWIĄZANIA

- (94) Jeden producent eksportujący z Indii i dwaj producenci eksportujący z Chińskiej Republiki Ludowej zaoferowali zobowiązania cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (95) Produkt objęty postępowaniem wykazywał w ostatnich latach znaczne wahania cenowe, a zatem nie jest produktem odpowiednim dla ustalania zobowiązań w zakresie stałych cen. Aby przezwyciężyć ten problem, indyjski producent eksportujący zaoferował klauzulę indeksacyjną, jednak bez określenia odpowiedniej ceny minimalnej. W związku z tym należy zauważyć, że nie można było ustalić bezpośredniego związku między fluktuacją cen produktu i głównego surowca i dlatego indeksacji nie uznaje się za właściwą metodę. Ponadto poziom współpracy tego przedsiębiorstwa w całym dochodzeniu i ścisłość przedstawionych przez nie danych budziły zastrzeżenia. Komisja nie była zatem w zadowalającym stopniu przekonana, że wypełnianie zobowiązania tego przedsiębiorstwa może być skutecznie kontrolowane.

- (96) Poza tym w odniesieniu do producentów eksportujących w ChRL ustalono w dochodzeniu, że istnieją różne typy produktu objętego postępowaniem, których nie da się łatwo od siebie odróżnić i które różnią się znacznie pod względem cen. Jedna cena minimalna na wszystkie typy produktu, zaoferowana przez jednego z chińskich producentów eksportujących, nie usunęłaby zatem szkodliwych skutków dumpingu. Ponadto obaj producenci eksportujący z ChRL objęci postępowaniem są producentami różnych typów innych produktów chemicznych i mogą sprzedawać te produkty wspólnym klientom w Unii Europejskiej poprzez powiązane przedsiębiorstwa handlowe. Stwarzałyby to poważne ryzyko wzajemnej kompensacji i sprawiłoby, że skuteczna kontrola wypełniania zobowiązania byłaby niezwykle trudna. Różne ceny minimalne zaproponowane przez innego chińskiego producenta eksportującego również sprawiłyby, że kontrola byłaby niewykonalna z powodu trudności związanych z rozróżnianiem różnych typów produktu. Z uwagi na powyższe ustalenia uznano, że nie można przyjąć zaoferowanych zobowiązań,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz kwasu szczawiowego w postaci dihydratu (numer CUS 0028635-1 i numer CAS 6153-56-6) lub w postaci bezwodnej (numer CUS 0021238-4 i numer CAS 144-62-7), w roztworze wodnym lub nie, obecnie objętego kodem CN ex 2917 11 00 (kod TARIC 2917 11 00 91) i pochodzącego z Indii i z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka ostatecznego cła antidumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka cła antidumpingowego %	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Punjab Chemicals and Crop Protection Limited	22,8	B230
	Star Oxochem Pvt. Ltd	31,5	B270
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	43,6	B999
ChRL	Shandong Fengyuan Chemicals Stock Co., Ltd; Shandong Fengyuan Uranus Advanced Material Co., Ltd.	37,7	B231
	Yuanping Changyuan Chemicals Co., Ltd	14,6	B232
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	52,2	B999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w załączniku. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 1043/2011 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające kwotę ostatecznych ceł antydumpingowych zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 kwietnia 2012 r.

W imieniu Rady

N. WAMMEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, w następującej formie:

- 1) Imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu, który wystawił fakturę handlową.
- 2) Oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) kwasu szczawiowego sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (kod dodatkowy TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”.

Data i podpis

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 326/2012

z dnia 17 kwietnia 2012 r.

w sprawie podziału między „dostawy” i „sprzedaż bezpośrednią” krajowych kwot mlecznych ustalonych na rok 2011/2012 w załączniku IX do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 69 ust. 1 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 67 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że producenci mogą otrzymać jedną lub dwie kwoty indywidualne: jedną przeznaczoną na dostawy, a drugą – na sprzedaż bezpośrednią, przy czym konwersji z jednej kwoty do drugiej może dokonać wyłącznie właściwy organ państwa członkowskiego, na odpowiednio uzasadniony wniosek producenta.
- (2) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 471/2011 z dnia 16 maja 2011 r. w sprawie podziału między „dostawy” i „sprzedaż bezpośrednią” krajowych kwot mlecznych ustalonych na rok 2010/2011 w załączniku IX do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾ ustanawia podział między „dostawy” i „sprzedaż bezpośrednią” na okres od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 31 marca 2011 r. dla wszystkich państw członkowskich.
- (3) Zgodnie z art. 25 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 595/2004 z dnia 30 marca 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych ⁽³⁾, państwa członkowskie powiadomiły o ilościach ostatecznie przekonwertowanych na wniosek producentów między indywidualnymi kwotami na dostawy i na sprzedaż bezpośrednią.
- (4) Całkowite kwoty krajowe ustalone dla wszystkich państw członkowskich w pkt 1 załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 72/2009 ⁽⁴⁾ zostały podwyższone o 1 %

z dniem 1 kwietnia 2011 r., z wyjątkiem kwoty dla Włoch, która została już wcześniej podwyższona o 5 % z dniem 1 kwietnia 2009 r. Państwa członkowskie, z wyłączeniem Włoch, powiadomiły Komisję o podziale dodatkowej kwoty między „dostawy” i „sprzedaż bezpośrednią”.

- (5) Należy zatem ustanowić podział między „dostawy” a „sprzedaż bezpośrednią” krajowych kwot mających zastosowanie w okresie od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r. ustalonych w załączniku IX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (6) Uwzględniając fakt, że podział między „dostawy” i „sprzedaż bezpośrednią” jest wykorzystywany jako główny punkt odniesienia w ramach kontroli realizowanych na mocy art. 19–21 rozporządzenia (WE) nr 595/2004 oraz na potrzeby rocznego kwestionariusza określonego w załączniku I do wymienionego rozporządzenia, datę wygaśnięcia niniejszego rozporządzenia należy ustalić w taki sposób, aby przypadła ona po ostatnim możliwym terminie przeprowadzenia przedmiotowych kontroli.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Podział między „dostawy” i „sprzedaż bezpośrednią” krajowych kwot mających zastosowanie w okresie od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r. ustalonych w załączniku IX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ustanawia się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja wygasa dnia 30 września 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 129 z 17.5.2011, s. 7.⁽³⁾ Dz.U. L 94 z 31.3.2004, s. 22.⁽⁴⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Państwa członkowskie	Dostawy (w tonach)	Sprzedaż bezpośrednia (w tonach)
Belgia	3 490 842,018	40 296,998
Bułgaria	957 790,177	71 047,796
Republika Czeska	2 861 138,931	16 171,977
Dania	4 752 211,900	174,604
Niemcy	29 630 671,304	90 854,772
Estonia	672 069,563	7 203,106
Irlandia	5 668 140,684	2 305,582
Grecja	861 075,872	1 207,000
Hiszpania	6 362 294,270	66 051,426
Francja	25 496 618,465	354 995,374
Włochy	10 967 026,636	321 516,230
Cypr	151 790,553	801,146
Łotwa	747 127,365	18 613,933
Litwa	1 716 083,974	75 543,299
Luksemburg	286 485,893	500,000
Węgry	1 947 083,970	144 284,054
Malta	51 177,070	0,000
Niderlandy	11 737 724,915	75 325,428
Austria	2 846 561,156	87 198,758
Polska	9 702 182,671	155 475,456
Portugalia ⁽¹⁾	2 039 660,805	8 084,069
Rumunia	1 515 028,445	1 697 594,315
Słowenia	585 410,695	20 582,227
Słowacja	1 055 742,726	38 028,690
Finlandia ⁽²⁾	2 563 117,735	5 105,650
Szwecja	3 518 813,075	4 400,000
Zjednoczone Królestwo	15 436 313,929	147 162,755

⁽¹⁾ Z wyłączeniem Madery.

⁽²⁾ Kwota krajowa dla Finlandii, o której mowa w załączniku IX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, różni się od całkowitej wielkości kwoty krajowej dla Finlandii, wskazanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w związku ze zwiększeniem kwoty o 784 683 tony w celu wyrównania ilości fińskim producentom „SLOM” na podstawie art. 67 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 327/2012

z dnia 17 kwietnia 2012 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1291/2009 w odniesieniu do progu wielkości ekonomicznej oraz liczby gospodarstw przekazujących dane na Słowacji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1217/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych we Wspólnocie Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1291/2009 z dnia 18 grudnia 2009 r. dotyczącego wyboru gospodarstw przekazujących dane do celów określania dochodów gospodarstw rolnych⁽²⁾ ustanowiono progi wielkości ekonomicznej gospodarstw rolnych na rok obrotowy 2010 oraz na kolejne lata obrotowe.
- (2) Ze względu na zachodzące zmiany strukturalne oraz lepsze zrozumienie struktury rolnictwa na Słowacji stwierdzono, że objęcie zakresem badań najważniejszej części działalności rolniczej w tym kraju wymaga dostosowania słowackiego planu wyboru. Aby osiągnąć ten cel, należy podnieść próg wielkości ekonomicznej gospodarstw na Słowacji z 15 000 EUR do 25 000 EUR.
- (3) W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 1291/2009 całkowitą liczbę gospodarstw rolnych przekazujących dane ustalono dla Słowacji na poziomie 523. Aby zagwarantować lepszą reprezentatywność słowackiej

próby, liczba gospodarstw przekazujących dane na Słowacji powinna zostać zwiększona o 39, a ostateczna liczba gospodarstw przekazujących dane powinna wynosić 562.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1291/2009.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu Wspólnoty ds. Sieci Danych Rachunkowości Gospodarstw Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 1291/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 tiret dotyczące Słowacji otrzymuje brzmienie:
„— Słowacja: EUR 25 000”;
- 2) w załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od roku obrotowego 2013.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 27.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 24.12.2009, s. 14.

ZAŁĄCZNIK

Wiersz dotyczący Słowacji w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 1291/2009 otrzymuje brzmienie:

„810	SŁOWACJA	562”
------	----------	------

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 328/2012**z dnia 17 kwietnia 2012 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 62/2006 dotyczące technicznej specyfikacji dla interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu aplikacji telematycznych dla przewozów towarowych transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja otrzymała zalecenie Europejskiej Agencji Kolejowej ERA/REC/06-2011/INT z dnia 12 maja 2011 r.
- (2) Każda techniczna specyfikacja interoperacyjności (TSI) powinna określać strategię jej wdrażania oraz etapy, jakie należy ukończyć, aby stopniowo przejść od obecnej sytuacji do sytuacji docelowej, w której normą jest zgodność z poszczególnymi TSI. Strategia wdrażania technicznej specyfikacji interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu aplikacji telematycznych dla przewozów towarowych powinna opierać się nie tylko na zgodności podsystemów z TSI, ale także na skoordynowanym wdrażaniu.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 62/2006 z dnia 23 grudnia 2005 r. dotyczące technicznej specyfikacji dla interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu aplikacji telematycznych dla przewozów towarowych transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych ⁽²⁾ należy odpowiednio dostosować do rozdziału 7 rozporządzenia Komisji (UE) nr 454/2011 z dnia 5 maja 2011 r. w sprawie technicznej specyfikacji interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu „Aplikacje telematyczne dla przewozów pasażerskich” transeuropejskiego systemu kolei ⁽³⁾.
- (4) Zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 62/2006 organy przedstawicielskie europejskiego sektora kolejowego przesyłały Komisji Europejskiej strategiczny europejski plan wdrożeniowy (SEDP) dotyczący wdrażania aplikacji telematycznych dla przewozów towarowych. Pracę tę należy uwzględnić poprzez zmianę załącznika A do załącznika. Załącznik A zawiera odesłania do szczegółowych specyfikacji stanowiących podstawę do opracowywania systemu TAF. Do dokumentów tych należy zastosować proces zarządzania zmianami. W ramach tego procesu Agencja powinna aktualizować ww. dokumenty, tak aby sprecyzować podstawową linię procesu wdrażania.
- (5) Poszczególne harmonogramy strategicznego europejskiego planu wdrożeniowego przedłożonego w 2007 r. uległy dezaktualizacji. Dlatego przedsiębiorstwa kolejowe, zarządcy infrastruktury i posiadacze wagonów powinni

za pośrednictwem komitetu sterującego przekazać Komisji swoje szczegółowe harmonogramy określające etapy pośrednie, rezultaty prac oraz terminy wdrożenia poszczególnych funkcji TSI TAF. Wszelkie odstępstwa od harmonogramów określonych w SEDP powinny być odpowiednio uzasadnione wraz z podjęciem środków ograniczających dalsze opóźnienia. Prace te powinny opierać się na założeniu, że wnioski o wprowadzenie zmian przetwarzane zgodnie z pkt 7.2.2 załącznika zostaną potwierdzone.

- (6) Istnieje konieczność powiadomienia wszystkich adresatów o ich obowiązkach wynikających z niniejszego rozporządzenia; w szczególności dotyczy to małych przedsiębiorstw zajmujących się przewozami towarowymi, które nie są członkami organów przedstawicielskich europejskiego sektora kolejowego.
- (7) Z tego względu należy wprowadzić odpowiednie zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 62/2006.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2008/57/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 62/2006 dodaje się artykuły 4a, 4b i 4c w brzmieniu:

„Artykuł 4a

1. Przedsiębiorstwa kolejowe, zarządcy infrastruktury i posiadacze wagonów opracowują i wdrażają skomputeryzowany system zgodnie z przepisami rozdziału 7 załącznika do niniejszego rozporządzenia, w szczególności zgodnie ze specyfikacjami dotyczącymi wymogów funkcjonalnych i zgodnie z planem ogólnym, o którym mowa w pkt 7.1.2.
2. Nie później niż do dnia 13 maja 2012 r. przedsiębiorstwa kolejowe, zarządcy infrastruktury i posiadacze wagonów, za pośrednictwem komitetu sterującego, o którym mowa w pkt 7.1.4 załącznika, składają Komisji plan ogólny, o którym mowa w pkt 7.1.2, oparty na ich własnych szczegółowych harmonogramach określających etapy pośrednie, rezultaty prac oraz terminy wdrożenia poszczególnych funkcji TSI TAF.

3. Podmioty te składają Komisji sprawozdanie z postępów za pośrednictwem komitetu sterującego, o którym mowa w pkt 7.1.4 załącznika, zgodnie z przepisami rozdziału 7 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4b

1. Agencja publikuje plan ogólny, o którym mowa w pkt 7.1.2, i jest odpowiedzialna za jego aktualizację.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 18.7.2008, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 13 z 18.1.2006, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2011, s. 11.

2. Agencja aktualizuje dokumenty, o których mowa w załączniku A, na podstawie wniosków o wprowadzenie zmian, które zostały potwierdzone przed dniem 13 maja 2012 r. zgodnie z procedurą zarządzania zmianami opisaną w pkt 7.2.2. Agencja w terminie do dnia 13 października 2012 r. przedkłada Komisji zalecenie dotyczące aktualizacji załącznika A, który określa podstawową linię wdrażania.

3. Agencja ocenia wdrażanie TAF, aby stwierdzić, czy osiągnięto zakładane cele i dotrzymano terminów.

Artykuł 4c

Państwa członkowskie dopilnowują, aby wszystkie przedsiębiorstwa kolejowe, zarządcy infrastruktury i posiadacze wagonów działający na ich terytorium zostali powiadomieni o niniejszym rozporządzeniu, i wyznaczają krajowy punkt kontaktowy odpowiedzialny za nadzorowanie wykonania rozporządzenia.”.

Artykuł 2

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 62/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) punkty 7.1, 7.2 i 7.3 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) załącznik A zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;
- 3) w pkt 2.3.1 w akapicie rozpoczynającym się od słów „Niektórzy konkretni dostawcy usług...” skreśla się wyrażenie „(patrz również: załącznik A indeks 6)”;
- 4) w pkt 4.2, 4.2.3.1, 4.2.4.1, 4.2.8.1 odniesienie do „indeksu 1” zastępuje się odniesieniem do „dodatku F”;
- 5) w pkt 4.2.1.1 zdanie

„Dane te wraz z dodatkowymi danymi (opis danych można znaleźć w załączniku A indeks 3) są wymienione w załączniku A indeks 3 z podaniem w wierszu »Dane w liście przewozowym«, czy są one obowiązkowe czy opcjonalne, i czy muszą być dostarczone przez nadawcę lub uzupełnione przez LRU.”

zastępuje się zdaniem:

„Dane te wraz z dodatkowymi danymi (opis danych można znaleźć w załączniku A – dodatek A, B i F i załącznik 1 do dodatku B) są wymienione w tabeli w załączniku A – załącznik 1 do dodatku B, z podaniem w wierszu »Dane w liście przewozowym«, czy są one obowiązkowe czy opcjonalne, i czy muszą być dostarczone przez nadawcę, czy uzupełnione przez LRU.”;

- 6) w pkt 4.2.1.2 zdania

„Dane, zamieszczane w zamówieniach wagonów w zależności od różnych ról pełnionych przez RU, są wymienione szczegółowo w załączniku A indeks 3, z zaznaczeniem, czy są one obowiązkowe czy opcjonalne. Szczegółowe formaty tych komunikatów są określone w załączniku A indeks 1.”

zastępuje się zdaniami:

„Dane, zamieszczane w zamówieniach wagonów w zależności od różnych ról pełnionych przez RU, są wymienione szczegółowo w załączniku A – dodatek A i B i załącznik 1 do dodatku B, z zaznaczeniem, czy są one obowiązkowe czy opcjonalne. Szczegółowe formaty tych komunikatów są określone w załączniku A dodatek F.”;

- 7) w pkt 4.2.2.1 wyrażenie „indeks 4” zastępuje się wyrażeniem „dodatek F”, a wyrażenie „indeks 1” zastępuje się wyrażeniem „dodatek F”;
- 8) w pkt 4.2.11.2 wyrażenie „indeks 2” zastępuje się wyrażeniem „dodatek D i F”;
- 9) w pkt 4.2.11.3 wyrażenie „indeks 2” zastępuje się wyrażeniem „dodatek A, B, F i załącznik 1 do dodatku B”;
- 10) w pkt 6.2 wyrażenie „indeks 1” zastępuje się wyrażeniem „dodatek E i F”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

7.1. Modalności stosowania niniejszej TSI**7.1.1. Wstęp**

Niniejsza TSI dotyczy podsystemu aplikacji telematycznych dla przewozów towarowych. Jest to podsystem funkcjonalny zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 2008/57/WE. Dlatego stosowanie tej TSI nie zależy od koncepcji nowego, odnowionego ani zmodernizowanego podsystemu, jak ma to zwyczajowo miejsce w przypadku technicznych specyfikacji interoperacyjności dotyczących podsystemów strukturalnych, chyba że jest to określone w TSI.

TSI jest wdrażana etapowo:

- etap pierwszy: szczegółowe specyfikacje informatyczne i plan ogólny,
- etap drugi: opracowywanie,
- etap trzeci: wdrażanie.

7.1.2. Etap pierwszy – szczegółowe specyfikacje informatyczne i plan ogólny

Specyfikacje wymagań funkcjonalnych, które mają być stosowane jako podstawa ww. architektury technicznej w czasie opracowywania i wdrażania systemu skomputeryzowanego, znajdują się w dodatkach A–F wymienionych w załączniku A.

Obowiązkowy plan ogólny od etapu koncepcji do gotowego systemu skomputeryzowanego, oparty na strategicznym europejskim planie wdrożeniowym (SEDP) przygotowanym przez branżę kolejową, obejmuje kluczowe elementy architektury systemu oraz wskazanie najważniejszych działań do wykonania.

7.1.3. Etap 2 i 3 – opracowanie i wdrażanie

Przedsiębiorstwa kolejowe, zarządcy infrastruktury i posiadacze wagonów opracowują i wdrażają skomputeryzowany system TAF zgodnie z przepisami rozdziału 7.

7.1.4. Zarządzanie, role i podział odpowiedzialności

Etapy opracowywania i wdrażania podlegają strukturze zarządzania obejmującej następujące podmioty.

Komitet sterujący

Komitet sterujący spełnia następujące role i obowiązki:

1. Komitet sterujący zapewnia strukturę zarządzania strategicznego w celu skutecznego zarządzania pracami zmierzającymi do wdrożenia TSI TAF oraz koordynacji takich prac. Obejmuje to ustalanie polityki, kierunku strategicznego i priorytetów. W ramach tych zadań komitet sterujący uwzględnia również interesy małych przedsiębiorstw, nowych uczestników i przedsiębiorstw kolejowych wykonujących usługi specjalne.
2. Komitet sterujący monitoruje postępy wdrażania. Co najmniej cztery razy do roku przedkłada Komisji Europejskiej regularne sprawozdania na temat osiągniętych postępów w porównaniu z planem ogólnym. Komitet sterujący podejmuje niezbędne działania w celu dostosowania etapu opracowywania w przypadku odstępstw od planu ogólnego.
3. W skład komitetu sterującego wchodzi:
 - organy przedstawicielskie sektora kolejowego działające na poziomie europejskim, określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 881/2004 („reprezentatywne organy sektora kolejowego”),
 - Europejska Agencja Kolejowa, oraz
 - Komisja.
4. Komitetowi sterującemu przewodniczą wspólnie: a) Komisja; oraz b) osoba wyznaczona przez organy przedstawicielskie sektora kolejowego. Komisja, przy wsparciu członków komitetu sterującego, opracowuje regulamin wewnętrzny komitetu sterującego, który jest zatwierdzany przez ten komitet.
5. Członkowie komitetu sterującego mogą wnioskować o to, aby komitet sterujący uwzględnił inne organizacje w charakterze obserwatorów, jeżeli jest to uzasadnione ze względów technicznych i organizacyjnych.

Zainteresowane podmioty

Przedsiębiorstwa kolejowe, zarządcy infrastruktury i posiadacze wagonów ustanawiają skuteczną strukturę zarządzania projektem, umożliwiającą skuteczne opracowanie i wdrożenie systemu TAF.

Wyżej wymienione zainteresowane podmioty:

- zapewniają niezbędne działania i zasoby do wdrażania niniejszego rozporządzenia,

- przestrzegają zasad dostępu do wspólnych elementów TSI TAF, które mają być dostępne dla wszystkich uczestników rynku w sposób ujednolicony, przejrzysty i możliwie najtańszy pod względem kosztów usług,
- dopilnowują, aby wszyscy uczestnicy rynku mieli dostęp do wszystkich wymienianych danych niezbędnych do spełnienia ich obowiązków prawnych oraz do wykonywania ich funkcji zgodnie z wymaganiami funkcjonalnymi TSI TAF,
- chronią poufność kontaktów z klientami,
- ustanawiają mechanizm umożliwiający „spóźnionym” podmiotom dołączenie do opracowywania TAF i skorzystanie z dotychczasowych osiągnięć TAF w zakresie elementów wspólnych w sposób zadowalający zarówno dla ww. zainteresowanych podmiotów, jak i dla nowych uczestników, w szczególności pod względem sprawiedliwego podziału kosztów,
- składają komitetowi sterującemu TAF sprawozdania dotyczące postępów w zakresie realizacji planów wdrażania. W sprawozdaniach tych uwzględnia się w razie potrzeby odstępstwa od planu ogólnego.

Organy przedstawicielskie

Organy przedstawicielskie sektora kolejowego działające na poziomie europejskim, określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 881/2004, mają następujące zadania i obowiązki:

- reprezentują swoje zainteresowane podmioty członkowskie w Komitecie Sterującym TSI TAF,
- informują swoich członków o ich obowiązkach wynikających z wdrażania niniejszego rozporządzenia,
- zapewniają wszystkim ww. zainteresowanym podmiotom terminowy, bieżący i pełny dostęp do informacji na temat stanu prac komitetu sterującego i wszelkich innych grup w celu zabezpieczenia interesów każdego przedstawiciela w ramach wdrażania TSI TAF,
- zapewniają skuteczny przepływ informacji od poszczególnych zainteresowanych podmiotów członkowskich do komitetu sterującego TAF, tak aby interesy zainteresowanych podmiotów były właściwie uwzględniane przy podejmowaniu decyzji mających wpływ na opracowywanie i wdrażanie TAF,
- zapewniają skuteczny przepływ informacji od komitetu sterującego TAF do poszczególnych zainteresowanych podmiotów członkowskich, tak aby zainteresowane podmioty były odpowiednio poinformowane o decyzjach mających wpływ na opracowywanie i wdrażanie TAF.

7.2. Zarządzanie zmianami

7.2.1. Proces zarządzania zmianami

Należy opracować procedury zarządzania zmianami w celu zagwarantowania, by koszty i korzyści każdej zmiany były właściwie analizowane, a zmiany były wprowadzane w kontrolowany sposób. Procedury te są określone, wdrażane, wspierane i zarządzane przez Europejską Agencję Kolejową i obejmują:

- określenie ograniczeń technicznych leżących u podstaw zmian,
- wskazanie podmiotu odpowiedzialnego za procedury wdrażania zmian,
- procedurę potwierdzania (walidacji) zmian, które mają zostać wdrożone,
- politykę zarządzania zmianami, ich wprowadzenia, migracji i masowego wdrożenia,
- określenie podziału odpowiedzialności w zakresie zarządzania szczegółowymi specyfikacjami oraz zapewnienia jakości i zarządzania konfiguracją.

W skład Komisji Kontroli Zmian (CCB) wchodzi Europejska Agencja Kolejowa, organy przedstawicielskie sektora kolejowego i krajowe organy ds. bezpieczeństwa. Taki skład zapewni odpowiednie spojrzenie na zmiany, które mają być wprowadzone, oraz globalną ocenę ich konsekwencji. Komisja może dokooptować kolejne strony do CCB, jeżeli uzna ich uczestnictwo za konieczne. CCB przejdzie ostatecznie pod egidę Europejskiej Agencji Kolejowej.

7.2.2. Szczególny proces zarządzania zmianami dotyczący dokumentów wymienionych w załączniku A do niniejszego rozporządzenia

Europejska Agencja Kolejowa ustanawia zarządzanie zmianami w odniesieniu do dokumentów wymienionych w załączniku A do niniejszego rozporządzenia zgodnie z następującymi kryteriami:

1. Wnioski o wprowadzenie zmian mających wpływ na dokumenty są składane za pośrednictwem krajowych organów ds. bezpieczeństwa, organów przedstawicielskich sektora kolejowego działających na poziomie europejskim, określonych w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 881/2004, lub za pośrednictwem komitetu sterującego TSI TAF. Komisja może dodać kolejne strony uprawnione do składania wniosków, jeżeli uzna ich wkład za konieczny.
2. Europejska Agencja Kolejowa gromadzi i przechowuje wnioski o wprowadzenie zmian.

3. Europejska Agencja Kolejowa kieruje wnioski o wprowadzenie zmian do odpowiedniej grupy roboczej Agencji, która je ocenia i sporządza propozycję, w razie potrzeby wraz z oceną ekonomiczną.
4. Następnie Europejska Agencja Kolejowa kieruje wniosek o wprowadzenie zmiany i powiązaną propozycję do Komisji Kontroli Zmian, która dokonuje lub odmawia potwierdzenia zmiany lub też odkłada ją w czasie.
5. Jeżeli wniosek o wprowadzenie zmiany nie zostaje potwierdzony, to Europejska Agencja Kolejowa przekazuje wnioskodawcy uzasadnienie odrzucenia wniosku lub prośbę o przedłożenie dodatkowych informacji dotyczących projektu wniosku o wprowadzenie zmian.
6. Do dokumentu wprowadza się zmiany na podstawie potwierdzonych wniosków o wprowadzenie zmian.
7. Europejska Agencja Kolejowa przedkłada Komisji zalecenie dotyczące aktualizacji załącznika A wraz z projektem nowej wersji dokumentu, wnioskami o wprowadzenie zmian i ich oceną ekonomiczną.
8. Europejska Agencja Kolejowa udostępnia na swojej stronie internetowej projekt nowej wersji dokumentu i potwierdzone wnioski o wprowadzenie zmian.
9. Po opublikowaniu aktualizacji załącznika A w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Europejska Agencja Kolejowa udostępnia nową wersję dokumentu na swojej stronie internetowej.

W przypadkach gdy zarządzanie zmianami ma wpływ na elementy pozostające we wspólnym użytkowaniu w ramach TSI TAP, zmian dokonuje się w taki sposób, aby pozostać jak najbliżej już wdrożonej TSI TAP, w celu osiągnięcia optymalnej synergii.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK A

WYKAZ DOŁĄCZONYCH DOKUMENTÓW

Wykaz obowiązkowych specyfikacji

Indeks	Oznaczenie	Tytuł dokumentu	Wersja
5	ERA_FRS_TAF_A_Index_5.doc	TAF TSI - ANNEX A.5: FIGURES AND SEQUENCE DIAGRAMS OF THE TAF TSI MESSAGES [Załącznik A.5: Dane liczbowe i schematy sekwencyjne komunikatów TSI TAF]	1.0
Dodatek	Oznaczenie	Tytuł dokumentu	Wersja
A	ERA_FRS_TAF_D_2_Appendix_A.doc	TAF TSI - ANNEX D.2: APPENDIX A (WAGON/ILU TRIP PLANNING) [Załącznik D.2: Dodatek A (Planowanie podróży wagon/ILU)]	1.0
B	ERA_FRS_TAF_D_2_Appendix_B.doc	TAF TSI - ANNEX D.2: APPENDIX B - WAGON AND INTERMODAL UNIT OPERATING DATABASE (WIMO) [Załącznik D.2: Dodatek B – Operacyjna baza danych transportu kolejowego towarowego i intermodalnego (WIMO)]	1.0
B - Załącznik 1	ERA_FRS_TAF_D_2_Appendix_B_Annex_1.doc	TAF TSI - ANNEX D.2: APPENDIX B - WAGON AND INTERMODAL UNIT OPERATING DATABASE (WIMO) - ANNEX 1: WIMO DATA [Załącznik D.2: Dodatek B – Operacyjna baza danych transportu kolejowego towarowego i intermodalnego (WIMO) – Załącznik 1: Dane WIMO]	1.0
C	ERA_FRS_TAF_D_2_Appendix_C.doc	TAF TSI - ANNEX D.2: APPENDIX C - REFERENCE FILES [Załącznik D.2: Dodatek C – Pliki referencyjne]	1.0
D	ERA_FRS_TAF_D_2_Appendix_D.doc	TAF TSI - ANNEX D.2: APPENDIX D - INFRASTRUCTURE RESTRICTION NOTICE DATA [Załącznik D.2: Dodatek D – Dane na temat powiadomień o ograniczeniach infrastruktury]	1.0
E	ERA_FRS_TAF_D_2_Appendix_E.doc	TAF TSI - ANNEX D.2: APPENDIX E - COMMON INTERFACE [Załącznik D.2: Dodatek E – Interfejs wspólny]	1.0
F	ERA_FRS_TAF_D_2_Appendix_F.doc	TAF TSI - ANNEX D.2: APPENDIX F - TAF TSI DATA AND MESSAGE MODEL [Załącznik D.2: Dodatek F – Model danych i komunikatów TSI TAF]	1.0*

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 329/2012**z dnia 17 kwietnia 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	45,5
	TN	105,7
	TR	108,2
	ZZ	86,5
0707 00 05	TR	130,0
	ZZ	130,0
0709 93 10	MA	91,2
	TR	149,7
	ZZ	120,5
0805 10 20	EG	54,3
	IL	71,0
	MA	49,9
	TN	54,8
	TR	61,6
	ZA	34,5
	ZZ	54,4
0805 50 10	EG	34,3
	TR	45,5
	ZZ	39,9
0808 10 80	AR	76,6
	BR	84,7
	CA	128,3
	CL	97,3
	CN	107,9
	MK	31,8
	NZ	137,2
	US	167,2
	UY	72,9
	ZA	101,2
	ZZ	100,5
0808 30 90	AR	104,0
	CL	118,2
	CN	88,4
	US	107,0
	ZA	115,5
	ZZ	106,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 16 kwietnia 2012 r.

zmieniająca decyzję 2009/821/WE w odniesieniu do wykazów punktów kontroli granicznej i jednostek weterynaryjnych w systemie TRACES

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 2377)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/197/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20 ust. 1 i 3,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG ⁽²⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 4 akapit drugi zdanie drugie,

uwzględniając dyrektywę Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ⁽³⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji Komisji 2009/821/WE z dnia 28 września 2009 r. ustalającej wykaz zatwierdzonych punktów kontroli granicznej, ustanawiającej niektóre zasady kontroli przeprowadzanych przez ekspertów weterynaryjnych Komisji oraz ustanawiającej jednostki weterynaryjne w systemie TRACES ⁽⁴⁾ ustanowiono wykaz punktów kontroli granicznej zatwierdzonych zgodnie z dyrektywami 91/496/EWG i 97/78/WE. Wspomniany wykaz zamieszczono w załączniku I do tej decyzji.
- (2) Specjalna uwaga nr 15 w załączniku I do decyzji 2009/821/WE dotyczy terminu ważności tymczasowego

zatwierdzenia punktu kontroli granicznej w porcie Marseille Port przed ukończeniem prac modernizacyjnych w celu uzyskania pełnej zgodności z wymogami określonymi w przepisach Unii. Tymczasowe zatwierdzenie było ważne do dnia 31 lipca 2011 r. Francja poinformowała Komisję, że ze względu na liczne opóźnienia modernizacja infrastruktury zakończona zostanie dopiero 1 lipca 2012 r. Należy zatem przedłużyć do tej daty tymczasowe zatwierdzenie punktu kontroli granicznej w porcie Marseille Port. Należy zatem odpowiednio zmienić specjalną uwagę nr 15 w załączniku I do decyzji 2009/821/WE. Ze względu na zasadę pewności prawa zmiana powinna być stosowana z mocą wsteczną.

- (3) W związku z informacjami przekazanymi przez Belgię z wykazu wpisów dla tego państwa członkowskiego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE należy wykreślić ośrodek inspekcyjny „Kaai 650” w punkcie kontroli granicznej w porcie Antwerpia.
- (4) Służba kontrolna Komisji (Biuro ds. Żywności i Weterynarii) przeprowadziła audyt w Bułgarii, w następstwie którego przedstawiła szereg zaleceń dla tego państwa członkowskiego. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Bułgarię, w związku z przedstawionymi zaleceniami, należy zmienić zatwierdzenie drogowego punktu kontroli granicznej Kapitan Andreevo. Wpis dotyczący tego punktu kontroli granicznej należy zatem odpowiednio zmienić w wykazie wpisów dotyczących tego państwa członkowskiego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE.
- (5) Biuro ds. Żywności i Weterynarii przeprowadziło audyt w Grecji, w następstwie którego przedstawiło szereg zaleceń dla tego państwa członkowskiego. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Grecję, w związku z przedstawionymi zaleceniami, należy tymczasowo zawiesić zatwierdzenie dla kategorii „koniowate” dla drogowego punktu kontroli granicznej w Peplos. Wpis dotyczący tego punktu kontroli granicznej należy zatem odpowiednio zmienić w wykazie wpisów dotyczących tego państwa członkowskiego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56.

⁽³⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 296 z 12.11.2009, s. 1.

- (6) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Hiszpanię należy wykreślić zatwierdzenie dla kategorii „koniowate” i „zwierzęta kopytne” dla ośrodka inspekcyjnego „Flight-care” w punkcie kontroli granicznej na lotnisku w Madrycie. Wpis dotyczący tego punktu kontroli granicznej należy zatem odpowiednio zmienić w wykazie wpisów dotyczących tego państwa członkowskiego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE.
- (7) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Włochy z wykazu wpisów dotyczących tego państwa członkowskiego należy wykreślić punkt kontroli granicznej na lotnisku Brescia Montichiari oraz zmienić nazwę ośrodka inspekcyjnego w punkcie kontroli granicznej na lotnisku Roma-Fiumicino. Włochy złożyły ponadto wniosek o tymczasowe zawieszenie sześciu punktów kontroli granicznej oraz tymczasowe zawieszenie zatwierdzenia dla kategorii „koniowate” i „zwierzęta kopytne” dla punktu kontroli granicznej w porcie La Spezia. Włochy zgłosiły ponadto wniosek o tymczasowe zawieszenie zatwierdzenia dla wszystkich pakowanych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi i pakowanych, mrożonych lub schłodzonych produktów pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, a także wykreślenie zatwierdzenia dla kategorii „inne zwierzęta (w tym do ogrodów zoologicznych)” dla punktu kontroli granicznej na lotnisku Milano-Linate. Należy zatem odpowiednio zmienić wykaz wpisów dla tego państwa członkowskiego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE.
- (8) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Niderlandy zmieniła się nazwa ośrodka inspekcyjnego w punkcie kontroli granicznej w Rotterdamie. Wpis dotyczący tego punktu kontroli granicznej należy zatem odpowiednio zmienić w wykazie wpisów dotyczących tego państwa członkowskiego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE.
- (9) W następstwie informacji przekazanych przez Rumunię należy tymczasowo zawiesić zatwierdzenie dla kategorii „zwierzęta” dla ośrodka inspekcyjnego w punkcie kontroli granicznej na lotnisku Bucharest Henri Coandă. Wpis dotyczący tego punktu kontroli granicznej należy zatem odpowiednio zmienić w wykazie wpisów dotyczących tego państwa członkowskiego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE.
- (10) W załączniku II do decyzji 2009/821/WE ustanowiono wykaz jednostek centralnych, regionalnych i lokalnych w zintegrowanym skomputeryzowanym systemie weterynaryjnym (TRACES).
- (11) W związku z informacjami przekazanymi przez Niemcy, Estonię, Irlandię, Węgry i Austrię w wykazie jednostek centralnych, regionalnych i lokalnych w systemie TRACES, ustanowionym w załączniku II do decyzji 2009/821/WE, należy wprowadzić pewne zmiany w odniesieniu do tych państw członkowskich.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2009/821/WE.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I i II do decyzji 2009/821/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Zmianę pkt 1 lit. a) załącznika stosuje się od dnia 1 sierpnia 2011 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i II do decyzji 2009/821/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) specjalna uwaga nr 15 otrzymuje brzmienie:

„(15) = Това одобрение важи единствено до 1 јули 2012 г. – Toto schválení platí pouze do 1.7.2012. – Denne godkendelse gælder kun indtil den 1. juli 2012. – Diese Genehmigung gilt nur bis zum 1. Juli 2012. – See heakskiit kehtib ainult 1. juulini 2012. – Η έγκριση αυτή ισχύει μόνο μέχρι την 1η Ιουλίου 2012. – This approval is valid only until 1.7.2012. – Esta autorización únicamente es válida hasta el 1/7/2012. – Cette autorisation n'est valable que jusqu'au 1er juillet 2012. – La presente autorizzazione è valida soltanto fino al 1.7.2012. – Šis apstiprinājums ir spēkā tikai līdz 2012. gada 1. jūlijam. – Šis patvirtinimas galioja tik iki 2012 m. liepos 1 d. – A jóváhagyás 2012. július 1-ig érvényes. – Din l-approvazzjoni hija valida biss sal-1/7/2012. – Deze goedkeuring is slechts geldig tot en met 1 juli 2012. – Niniejsze zatwierdzenie jest ważne do 1/7/2012. – Esta aprovação só é válida até 1 de julho de 2012. – Această aprobare este valabilă numai până la 1 iulie 2012. – Ta odobritev velja samo do 1. julija 2012. – Toto schválenie je platné len do 1. júla 2012. – Tämä hyväksyntä on voimassa ainoastaan 1.7.2012 saakka. – Detta godkännande är bara giltigt till den 1 juli 2012.”;

b) w części dotyczącej Belgii wpis dotyczący portu Antwerpen otrzymuje brzmienie:

„Antwerpen Anvers	BE ANR 1	P	GIP LO	HC(2), NHC	
			Afrulog	HC(2), NHC”	

c) w części dotyczącej Bułgarii wpis dotyczący Kapitan Andreevo otrzymuje brzmienie:

„Kapitan Andreevo	BG KAN 3	R		HC(2), NHC-NT	U, E, O”
-------------------	----------	---	--	---------------	----------

d) w części dotyczącej Grecji wpis dotyczący Peplos otrzymuje brzmienie:

„Peplos	GR PEP 3	R		HC(2), NHC-NT	E(*)”
---------	----------	---	--	---------------	-------

e) w części dotyczącej Hiszpanii wpis dotyczący lotniska Madrid otrzymuje brzmienie:

„Madrid	ES MAD 4	A	Iberia	HC(2), NHC(2)	U, E, O
			Flightcare	HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	O
			PER4	HC-T(CH)(2)	
			WFS: World Wide Flight Services	HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT	O”

f) w części dotyczącej Włoch wprowadza się następujące zmiany:

(i) wpis dotyczący lotniska Ancona otrzymuje brzmienie:

„Ancona(*)	IT AOI 4	A		HC(*), NHC(*)”	
------------	----------	---	--	----------------	--

(ii) skreśla się wpis dotyczący lotniska Brescia Montichiari;

(iii) wpis dotyczący portu Brindisi otrzymuje brzmienie:

„Brindisi(*)	IT BDS 1	P		HC(*)”	
--------------	----------	---	--	--------	--

(iv) wpis dotyczący lotniska Genova otrzymuje brzmienie:

„Genova(*)	IT GOA 4	A		HC(2)(*), NHC(2)(*)	O(*)”
------------	----------	---	--	---------------------	-------

(v) wpis dotyczący portu La Spezia otrzymuje brzmienie:

„La Spezia	IT SPE 1	P		HC, NHC	U(*), E(*)”
------------	----------	---	--	---------	-------------

(vi) wpis dotyczący lotniska Milano-Linate otrzymuje brzmienie:

„Milano-Linate	IT LIN 4	A		HC(2)(*), NHC-T(2)(*), NHC-NT”	
----------------	----------	---	--	--------------------------------	--

(vii) wpis dotyczący lotniska Napoli otrzymuje brzmienie:

„Napoli(*)	IT NAP 4	A		HC(*), NHC-NT(*)”	
------------	----------	---	--	-------------------	--

(viii) wpis dotyczący lotniska Roma-Fiumicino otrzymuje brzmienie:

„Roma-Fiumicino	IT FCO 4	A	Nuova Alitalia	HC(2), NHC-NT(2)	O(14)
			FLE	HC, NHC	
			Isola Veterinaria ADR		U, E, O”

(ix) wpis dotyczący lotniska Torino-Caselle otrzymuje brzmienie:

„Torino-Caselle(*)	IT CTI 4	A		HC(2)(*), NHC-NT(2)(*)”	
--------------------	----------	---	--	-------------------------	--

(x) wpis dotyczący lotniska Verona otrzymuje brzmienie:

„Verona(*)	IT VRN 4	A		HC(2)(*), NHC(2)(*)”	
------------	----------	---	--	----------------------	--

g) w części dotyczącej Niderlandów wpis dotyczący portu w Rotterdamie otrzymuje brzmienie:

„Rotterdam	NL RTM 1	P	Eurofrigo Karimatas- traat	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
			Eurofrigo, Abel Tasmanstraat	HC	
			Frigocare Rotterdam B.V.	HC-T(2)	
			Coldstore Wibaco B.V.	HC-T(FR)(2), HC-NT(2)”	

h) w części dotyczącej Rumunii wpis dotyczący lotniska Bucharest Henri Coandă otrzymuje brzmienie:

„Bucharest Henri Coandă	RO OTP 4	A	IC 1	HC-NT(2), HC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	
			IC 2(*)		E(*), O(*)”

2) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) w części dotyczącej Niemiec wprowadza się następujące zmiany:

(i) wpisy dotyczące jednostek lokalnych „DE03013 BAD DOBERAN” i „DE09413 DEMMIN” otrzymują brzmienie:

„DE17413	ROSTOCK
DE29213	MECKLENBURGISCHE SEENPLATTE”

(ii) wpis dotyczący jednostki lokalnej „DE25713 LUDWIGSLUST” otrzymuje brzmienie:

„DE33113	LUDWIGSLUST-PARCHIM”
----------	----------------------

(iii) wpis dotyczący jednostki lokalnej „DE16913 NORDVORPOMMERN” otrzymuje brzmienie:

„DE42513	VORPOMMERN-RÜGEN”
----------	-------------------

- (iv) wpis dotyczący jednostki lokalnej „DE01513 OSTVORPOMMERN UND HANSESTADT GREIFSWALD” otrzymuje brzmienie:

„DE01513	VORPOMMERN-GREIFSWALD”
----------	------------------------

- (v) skreśla się następujące wpisy dotyczące jednostki regionalnej „DE00013 MECKLENBURG-VORPOMMERN”:

„DE17413	GÜSTROW”
„DE30213	MECKLENBURG STRELITZ”
„DE44913	MÜRITZ”
„DE29213	NEUBRANDENBURG STADT”
„DE33113	PARCHIM”
„DE04913	RÜGEN”
„DE42513	STRALSUND HANSESTADT”
„DE33213	UECKER-RANDOW”

- (vi) wpis dotyczący jednostki lokalnej „DE40903 SOLTAU FALLINGBOSTEL, LANDKREIS” otrzymuje brzmienie:

„DE40903	HEIDEKREIS, LANDKREIS”
----------	------------------------

- (vii) wpisy dotyczące jednostki regionalnej „DE00014 SACHSEN” otrzymują brzmienie:

„DE02514	ERZGEBIRGSKREIS
DE04414	BAUTZEN, LANDKREIS
DE07814	CHEMNITZ STADT
DE15814	ZWICKAU, LANDKREIS
DE09214	NORDSACHSEN, LANDKREIS
DE10514	DRESDEN LANDESHAUPTSTADT
DE24314	LEIPZIG STADT
DE24414	LEIPZIG LANDKREIS
DE48414	GÖRLITZ, LANDKREIS
DE27414	MEISSEN, LANDKREIS
DE17714	MITTELSACHSEN, LANDKREIS
DE02614	VOGTLANDKREIS
DE10014	Sächsische Schweiz-Osterzgebirge, Landkreis”

- b) w części dotyczącej Estonii wpis dotyczący jednostki lokalnej „EE00300 EDISE” otrzymuje brzmienie:

„EE00300	IDA-VIRUMAA”.
----------	---------------

- c) w części dotyczącej Irlandii wpisy dotyczące wszystkich jednostek lokalnych otrzymują brzmienie:

„IE00200	CAVAN TOWN
IE00400	CORK CITY
IE10400	CLONAKILTY
IE00500	RAPHOE

IE00700	GALWAY CITY
IE00800	TRALEE
IE00900	NAAS
IE11200	DRUMSHANBO
IE01300	LIMERICK CITY
IE01600	CASTLEBAR
IE01700	NAVAN
IE01900	TULLAMORE
IE02000	ROSCOMMON TOWN
IE12100	TIPPERARY TOWN
IE02300	WATERFORD CITY
IE02500	ENNISCORTHY
IE10900	ROSSLARE

d) w części dotyczącej Węgier wprowadza się następujące zmiany:

- (i) wpis dotyczący jednostki centralnej „HU00000 MINISTRY OF AGRICULTURE AND RURAL DEVELOPMENT ANIMAL HEALTH AND FOOD CONTROL DEPARTMENT” otrzymuje brzmienie:

„HU00000	MINISTRY OF RURAL DEVELOPMENT”
----------	--------------------------------

- (ii) wpis dotyczący jednostki lokalnej „HU00100 BUDAPEST” otrzymuje brzmienie:

„HU00100	PEST”
----------	-------

- (iii) skreśla się wpis dotyczący poniższej jednostki lokalnej:

„HU01400	GÖDÖLLŐ”
----------	----------

e) w części dotyczącej Austrii wprowadza się następujące zmiany:

- (i) wpis dotyczący jednostki lokalnej „AT00609 JUDENBURG” otrzymuje brzmienie:

„AT00609	MURTAL”
----------	---------

- (ii) skreśla się wpis dotyczący poniższej jednostki lokalnej:

„AT00610	KNITTELFELD”
----------	--------------

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2012 RADY STOWARZYSZENIA UE-TUNEZJA

z dnia 20 lutego 2012 r.

w sprawie zmiany art. 15 ust. 7 Protokołu 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej

(2012/198/UE)

RADA STOWARZYSZENIA,

uwzględniając Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, w szczególności art. 39 Protokołu 4 do tego układu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 15 ust. 7 Protokołu 4⁽¹⁾ do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony⁽²⁾ (zwanego dalej „Układem”) dopuszcza na określonych warunkach zwrot lub zwolnienie z należności celnych lub opłat o skutku równoważnym do dnia 31 grudnia 2009 r.
- (2) W celu zapewnienia przedsiębiorcom przejrzystości, długoterminowej ekonomicznej przewidywalności i pewności prawa strony Układu uzgodniły przedłużenie okresu stosowania art. 15 ust. 7 Protokołu 4 do Układu o trzy lata, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2010 r.
- (3) Ponadto stawki opłat celnych obowiązujące obecnie w Tunezji należy dostosować do stawek obowiązujących w Unii Europejskiej.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić Protokół 4 do Układu.
- (5) Biorąc pod uwagę, że okres stosowania art. 15 ust. 7 Protokołu 4 do Układu upłynął dnia 31 grudnia 2009 r., niniejsza decyzja powinna być stosowana ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2010 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 15 ust. 7 Protokołu 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami

Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej, otrzymuje brzmienie:

„7. Niezależnie od ust. 1, z wyjątkiem produktów objętych działami 1–24 Systemu Zharmonizowanego, Tunezja może stosować uzgodnienia dotyczące zwrotu lub zwolnienia z należności celnych lub opłat o skutku równoważnym mających zastosowanie do materiałów niepochodzących użytych w procesie wytwarzania produktów pochodzących, z zastrzeżeniem następujących postanowień:

- a) w odniesieniu do produktów objętych działami 25–49 i 64–97 Systemu Zharmonizowanego zostaje utrzymana 4 % stawka należności celnych lub jakakolwiek inna niższa stawka obowiązująca w Tunezji;
- b) w odniesieniu do produktów objętych działami 50–63 Systemu Zharmonizowanego zostaje utrzymana 8 % stawka należności celnych lub jakakolwiek inna niższa stawka obowiązująca w Tunezji.

Niniejszy ustęp stosuje się do dnia 31 grudnia 2012 r. i może on zostać poddany przeglądowi za obopólnym porozumieniem.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2010 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lutego 2012 r.

W imieniu Rady Stowarzyszenia UE-Tunezja

C. ASHTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 260 z 21.9.2006, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 2.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

